

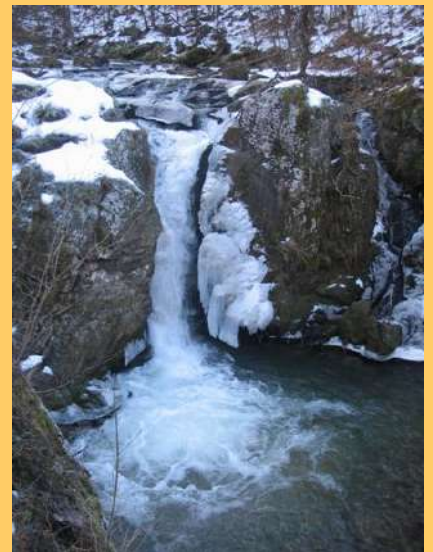
STARA PLANINA - MIDŽOR

01. - 03.02.2008.

Stara planina se nalazi na istoku Srbije i sastavni je deo karpatsko-balkanskog masiva. Masiv Stare planine je zapadni deo poznate Balkan planine koja se proteže sve do Crnog mora deleći Bugarsku na dva dela. Ukupna površina masiva je 1802 km². Planinski venac se prostire sa severozapada ka jugoistoku, duž srpsko-bugarske granice. Najviši vrh Stare planine je Midžor visine 2169 m. Planina je bogata vodom, kanjonima, ponorima, vrelima i vodopadima. Oko 1190 biljnih vrsta ulepšava ovu planinu. Životinjski svet je raznolik. Počev od leptira vodozemaca, gmizavaca, ptica, riba pa do krupne divljači. Tu su staništa jelena, vuka, divlje svinje, lisice, zeca... Stara planina je 1997. godine proglašena za prirodno dobro od izuzetnog značaja. Površina parka iznosi 142.219,64 ha.

Ka **Staroj planini** smo krenuli u petak popodne. U Kalnu, nekada poznato rudarsko naselje, stigli smo u planirano vreme. Nakon smeštaja u hotelu Jelen, nastavili smo sa zabavom. Bili smo prijatno iznenađeni kako smeštajem tako i ljubaznim domaćinima. Sutradan smo nastavili putovanje ka Babinom Zubu. Put nas je vodio kroz živopisne i napuštene zaseoke koji kao da se bude.

Malo smo zastali da uslikamo divan vodopad okovan ledom na **Crnovrškom Timoku**.

Crnovrški Timok, vodopad

Put je u izgradnji pa smo primorani na sporu vožnju. Autobusom smo došli, bez većih problema, do **Babinog Zuba (1570 m)**, u novije vreme poznatog skijaškog centra. Nova žičara i lepe staze, ali mi smo pošli na Midžor.

Ka Babinom zubu

Novosagrađeni hotel i žičara sve više privlače ljubitelje prirode, skijaše i planinare.

Babin zub

U koloni

Polako se formira kolona ka prvom vrhu koji se zove **Žarkova Čuka (1848 m)**.

Lagano se približavamo vrhu. Vreme stabilno oblačno. Midžor se sakrio u magli i čeka. Pokušali smo da obiđemo Žarkovu Čuku, ali je bilo dosta rizično. Malo se vraćamo unazad pa pravo na vrh. Na vrh se nije moglo sa improvizovanom opremom. Odustaju prvi planinari. Do podnožja Midžora staza je grebenska i dugačka. Obilazimo **Prilepski vrh (1906 m)** i **Tupanar (1955 m)**. Stigli smo do podnožja oble kupe čiji je vrh stalno u magli.

Na stotinak metara ispod staze, u valovu, naslućuju se izvori sa prosečnom godišnjom temperaturom vode od 4°C. Izvor se zove **Tri kladenca** i najhladniji je izvor na našim planinama.

Zbog jakog vetra, odlučili smo da ne idemo grebenom, što je uobičajeno u zimskim uslovima, već letnjom stazom. Staza, normalno, nije bila vidljiva. Mestimično se naslućivala. Sa povećanjem visine jačao je vetar. Dotežemo jakne, kape, rukavice. Znali smo da u magli moramo da pronađemo ostatke nekadašnje karaule. Kada su se pojavili ostaci zidina sve je bilo jasno. Sačekujemo grupu i zbijamo redove. Po jakom vetru dolazimo do ledom okovane kupe. Vrh je tu - ali kako do njega? Sa druge strane je provalija. Na nekoliko metara od vrha fotografisemo se i brzo krećemo nazad.

Ka Midžoru

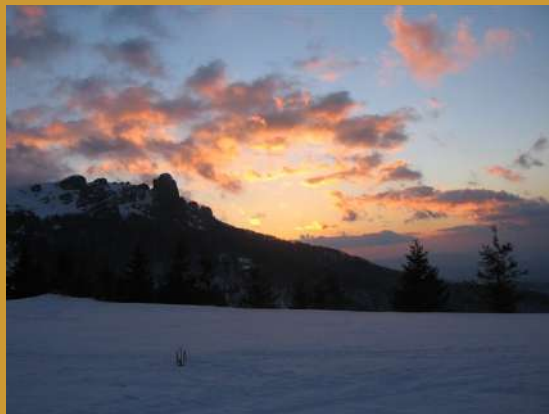

Borba sa vetrom

Na Midžoru

Istom stazom se vraćamo ka Babinom Zubu... Zalazak sunca je prelep.

Malo smo se okrepili u planinarskom domu i nastavili ka autobusu. U Kalnu stižemo umorni, a zabava čeka. Ivan i kompanija su napravili predivnu večeru, a Srza muziku. Doživljaj za pamćenje.

Nedelju smo iskoristili za razgledanje vodopada i ...

Vodopad Bigar

Ponornica

... najduže reke ponornice u Srbiji. **Svrljiški Timok** kod sela Periš ponire i posle 1200 m se ponovo pojavljuje. Videli smo i ponor i izvor.

I na kraju, iako siti, nismo mogli da odolimo a da ne svratimo u restoran Kamiondžije u Svrljigu. Putovanje ka Beogradu smo nastavili preko Niša. Da nije bili defekta na Joškinom autobusu sve bi se odigralo po planu.

Usponom na Midžor, u zimskim uslovima, počele su pripreme planinara za velike puteve Pobede.

Izveštaj: [Vladislav Matković](#)

Fotografije: Vladislav Matković i Milan Pamučar